

Το μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου έχει υπότιτλο ' ' **Το κρυφό πάθος της Πηνελόπης Δέλτα** ' ' και όπως όλοι καταλαβαίνουμε βασίζεται σε υπαρκτά πρόσωπα και καταστάσεις.

Η Πηνελόπη Δέλτα, ο Ιων Δραγούμης, ο Στέφανος Δέλτα, ο Εμμανουήλ Μπενάκης η Ναταλία Μελά, ο δόκτωρ Φρίντμαν είναι πρόσωπα ιστορικά που τα βήματά τους συναντήθηκαν μια εποχή αρκετά μακρινή πιά, ανάμεσα στο 1900 και στο 1941.

Η ίδια η Πηνελόπη Δέλτα, που αυτοκτόνησε το 1941, την ημέρα που μπήκαν οι Γερμανοί στην Αθήνα, αφιέρωσε τα τελευταία χρόνια της ζωής της στην καταγραφή όλων αυτών των προσώπων και καταστάσεων αφήνοντας κληρονομιά στην κόρη της Σοφία μια σειρά από χειρόγραφα, που, βέβαια, δεν θέλησε να γίνουν βιβλίο όσο ζούσε, με την παράκληση "να τα σεβαστούν".

Σε αυτά τα κείμενα που άφησε φεύγοντας, εξιστορεί, σε μεγάλο μέρος, την συνάντησή της με τον **Ιωνα Δραγούμη**, που εξελίχθηκε σε ένα μοιραίο, και για τους δυο, ερωτικό πάθος. "Οι Αναμνήσεις" της κυκλοφόρησαν σταδιακά πριν από μερικά χρόνια, και πρόκειται για συγκλονιστικά κείμενα. Είναι τα κείμενα μιας παντρεμένης γυναίκας με τρεις κόρες που ερωτεύθηκε μέχρι τρέλας τον Ιωνα Δραγούμη, αλλά τα κοινωνικά δεδομένα της εποχής της και της κοινωνικής της τάξης δεν της επέτρεπαν να χωρίσει από τον σύζυγό της, Στέφανο Δέλτα, για να ζήσει με αυτόν που ερωτεύθηκε. Συγκλονιστική η ιστορία της, έτσι κι

αλλιώς, και ο Στέφανος Δάνδολος ανέλαβε το δύσκολο έργο να μελετήσει τις ' 'Αναμνήσεις' ' της για να γράψει το δικό του αφήγημα.

Κατάφερε να γράψει ένα αξιοπρεπές βιβλίο-αξιοπρεπές όχι με την τρέχουσα έννοια,αλλά με την βαρύτητα της ιστορίας που είχε να αφηγηθεί- που ήδη βραβεύτηκε με το βραβείο Κοινού Public 2018,το Ειδικό βραβείο ενηλίκων βιβλιοπωλείων Public 2018 και το βραβείο κοινού Athens Voice Choice 2017. Καθόλου άσχημος απολογισμός,που ,με άλλα λόγια,σημαίνει ότι η δική του "Ιστορία χωρίς όνομα" κατάφερε να συγκινήσει ένα ευρύ κοινό που γνώριζε λίγο ή και καθόλου τα πραγματικά γεγονότα της ζωής της Πηνελόπης Δέλτα.

“Οι εσωτερικές συγκρούσεις μιας ευαίσθητης γυναίκας, οι λεπταίσθητες αποχρώσεις ενός αδιαπραγμάτευτου έρωτα, που, ενώ θα ομολογηθεί, δε θα μπορέσει ποτέ να ευοδωθεί, η αντιφατική προσήλωση στο μητρικό αλλά και συζυγικό καθήκον, η ακαταμάχητη πάλη με τον οικογενειακό και κοινωνικό προσδιορισμό των έμφυλων διακρίσεων μιας εποχής, η προσωπική ταύτιση με τη μοίρα της πατρίδας, η αγωνία της συγγραφής γίνονται ο κύριος στόχος του συγγραφέα, ο οποίος συνθέτει ένα ψηφιδωτό της κοινωνικής και πολιτικής κατάστασης της εποχής με τρυφερότητα, ηδυσμένο και ευγενή λόγο και άρτια γλωσσική αγωγή”

γράφει η Τέσου Μπάιλα για το βιβλίο.

Και σε αρκετά σημεία έχει δίκιο.Το εγχείρημα του Στέφανου Δάνδολου ήταν από την αρχή επικίνδυνο.Είχε να αναμετρηθεί με τα κείμενα μιας παράφορης γυναίκας,όπως ήταν η Πηνελόπη Δέλτα,που αφιέρωσε πάνω από το μισό της ζωής της στην καταγραφή αυτών των κρυφών ημερολογίων.Πού ,προσωπική μου άποψη,δεν ήθελε να ξεχαστεί η ερωτική της ιστορία με τον Δραγούμη. Ήθελε να περάσει στην

ιστορία, όπως κι έγινε. Και, βέβαια, μετά από τόσα χρόνια, όταν ένα μυθιστόρημα όπως η ' ' Ιστορία χωρίς όνομα ' ' καταφέρνει και συγκινεί τον σημερινό αναγνώστη. θυμίζοντάς του τα *πρέπει* μιας άλλης εποχής, καθώς και το γεγονός ότι μπορεί να υπάρξει ένας τέτοιος έρωτας, μια τέτοια σχέση που ξεπέρασε τον χρόνο και την εποχή της, είναι από μόνο του συναρπαστικό. Ο **Στέφανος Δάνδολος** έγραψε ένα τρυφερό και συγκινητικό βιβλίο.

Και όπως σημειώνει ο ίδιος στον επίλογο του

Έσπευσα να ξαναδιαβάσω τα μυθιστορήματά της που λάτρεψα μικρός. Και αυτό ήταν το σπουδαιότερο δώρο που μπορούσα να κάνω στον εαυτό μου.. Ανακαλύπτοντας και πάλι τη μαγεία που με σημάδεψε ως αναγνώστη το 1981, όταν πρωτογνώρισα τον Μάγκα και τον Τρελαντώνη, συνειδητοποίησα ότι, αν υπάρχει κάτι που καθιστά αθάνατο το έργο ενός συγγραφέα, είναι η αυθεντικότητα και η αλήθεια που το διαπνέουν. Οι σελίδες της Πηνελόπης Δέλτα είναι γεμάτες από αληθινά παιδιά, αυθεντικούς ανθρώπους και ηρωικές περιπέτειες, που σε εμάς, τους μεγαλύτερους, ξυπνούν στιγμές αθωότητας και αναμνήσεις, οι οποίες είναι συνδεδεμένες με όνειρα. Είναι μια τεράστια πνευματική κληρονομιά, που δεν πρέπει να πάψει να περνάει από γενιά σε γενιά, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Και μην ξεχνάτε κάντε [like](#) στη σελίδα μας στο [facebook](#) να μαθαίνετε όλα τα νέα και ακολουθείστε μας στο [instagram](#)

Διαβάστε ακόμα:

Κρήτη: Παραμυθένια βάφτιση που τίμησε όλες τις κρητικές παραδόσεις

Ηράκλειο: Μετατρέπει σε έργα τέχνης ερειπωμένα κτίρια και γυμνούς τοίχους σε χωριά του Ηρακλείου